

EEN LEVEN GEWIJD AAN HET DIENEN VAN MIJN LAND VICTOIRE INGABIRE UMUHOZA

Sinds het Rwandese Patriottische Front (RPF) in 1994 aan de macht kwam in Rwanda, na de genocide op de Tutsi's, heeft het een meedogenloze strategie toegepast om ervoor te zorgen dat zij de enige geautoriseerde stem blijft op het nationale politieke toneel. Daarmee versterkt de partij ook de mythe van de "Verlosser van de Natie", een mythe die populair is in het Westen. Tijdens de 26 jaar durende heerschappij van het RPF werden talrijke politieke tegenstanders en dissidenten opgesloten en vermoord. Anderen verdwenen zonder enig spoor na te laten.

Sinds het begin van mijn politieke carrière vond het RPF al snel mijn directheid en mijn idealen bedreigend en ik werd daarom doelwit van allerlei soorten aanvallen zoals laster, ongegronde processen en willekeurige opsluiting.

Ik wil vandaag spreken voor mijn familie, mijn collega's, mijn vrienden, voor alle jonge mensen in Rwanda en de hele wereld die mijn stem horen en zich er in herkennen. Ik wil ook spreken voor mensen wiens lijden vaak genegeerd wordt en ongezien is.

Wees gerust, de wrede campagne die tegen mij gevoerd wordt en die mij er ten onrechte van beschuldigt dat ik de genocide op de Tutsi's ontken en dat ik een "genocide ideologie" heb die ik van mijn ouders zou hebben geërfd, heeft mijn vastberadenheid alleen nog maar verder gesterkt. Toch heeft de misleidende informatie over mij effect. Het heeft een negatieve invloed op het politiek debat in Rwanda en het holt de intrinsieke waarden die vroeger kenmerkend waren voor Rwandezen, met kracht uit.

Om u de waarheid te zeggen, het breekt mijn hart wanneer ik de omvang van de laster zie, vooral wanneer het wordt georkestreerd door hoge ambtenaren en de media waarvan bekend is dat zij dicht bij de macht staan. Erger nog, deze haat wordt gekanaliseerd door de stemmen van jonge mannen en vrouwen die worden gerekruteerd worden gevuld met dezelfde ideologie waarvan ik word beschuldigd en die ons land naar de genocide heeft geleid. Het doet me denken aan

de woorden van Jezus Christus toen Hij zei: "Vrees niet degene die het lichaam doodt, maar vrees degene die de geest doodt". Ze doden de geesten van jonge mensen en daarmee doden ze de Rwandese geest.

Rwanda-achtig - als u mij de vrijheid geeft om een nieuw woord te maken als vertaling van '*ubunyarwanda*' – betekent de kernwaarden van persoonlijke integriteit, oprechtheid, bescherming en familie-eer. Het is in dit opzicht dat een kind niet een eigennaam krijgt, maar betekenis krijgt door de ouders: hij of zij is een zoon of dochter van ... Het lijkt misschien een discriminerend of reducerend, maar dat is het niet. Het is eerder een erkenning en een teken van respect voor je afkomst. In dezelfde geest hebben we de ouderen en de autoriteiten gerespecteerd, niet uit angst maar omdat onze ouders en leiders ons respect hebben verdiend door hun gerechtigheid. Moeders hadden een bijzondere plaats in de maatschappij, en terecht, als "het hart van het huishouden", en daarom zijn we hen het grootste en diepste respect verschuldigd.

Net als in onze jeugd moet het nu vanzelfsprekend zijn dat wij, de oudere generatie, deze waarden aan de jongere generatie doorgeven. Het is helaas juist het tegenovergestelde. De misleidende propaganda tegen mij, wordt ontwikkeld en uitgevoerd door goed geïnformeerde oude generaties, maar ook door mensen op gezaghebbende plaatsen die allemaal beter zouden moeten weten. In plaats van de jongeren te inspireren, maakt deze propagandamachine de jongeren tot de meest zichtbare figuren van de haat. U zult het met mij eens zijn dat dit allemaal onmiskenbare tekenen zijn van de morele achteruitgang in de Rwandese samenleving.

U zult begrijpen dat het mij niet zozeer gaat om de valse beschuldigingen tegen mij, maar om het verlies van onze geest en het verlies van de morele normen en waarden die de Rwandese samenleving vroeger zo dierbaar was en zo ijverig beschermde.

Victoire Ingabire Umuhoza

- Geboren op 3 oktober 1968 in Rubavu, Rwanda.
- 1998: Lidmaatschap van de Republikeinse Rally voor Democratie in Rwanda (RDR)
- Van 2003 tot 2006: Voorzitter van de Unie van Democratische Krachten van Rwanda (UFDR)
- 2006-2019: Voorzitter de oppositie partij, de Verenigde Democratische Krachten (FDU-Inkingi)
- Januari 2010: Terugkeer naar Rwanda na 16 jaar ballingschap in Nederland en toespraak waarin zij oproept tot erkenning van alle slachtoffers (Kigali Genocide Memorial in Gisozi)
- Oktober 2010: Gevangenschap en juridische procedures
- 8 maart 2011: Lancering van de Victoire Ingabire Umuhoza Prijs voor Democratie en Vrede (Montreal)
- 25 september 2012: Nominatie voor de Sacharov-prijs van het Europees Parlement in het gezelschap van Me Bernard Ntaganda en Déo Mushayidi
- 24 november 2017 Uitspraak van het Afrikaanse Hof voor de rechten van de mens en de volkeren In Arusha, Tanzania, waarin Rwanda wordt veroordeeld wegens arbitrair gevangenisstraf van Victoire Ingabire.
- 15 september 2018: vrijlating na presidentiële gratie met 2.000 andere gevangenen.
- 9 november 2019: Oprichting van de een nieuwe politieke partij, DALFA Umurinzi ((Development And Liberty For All).
- 14 november 2019: Laureaat van de internationale mensenrechtenprijs die door de Spaanse mensenrechtenorganisaties wordt toegekend.

Ik weet dat degenen die mij als een monster willen presenteren, weten dat ze het bij het verkeerde eind hebben, maar ik verwacht niet dat ze hun verhaal zullen veranderen. Deze verduidelijking die ik maak is voor de vele onschuldige Rwandezers die behoefte hebben aan de waarheid en het herstel van de Rwandese waarden en voor de duizenden mensen over de hele wereld die ons altijd zoveel medeleven hebben getoond. U en ik vechten dezelfde goede strijd, de strijd om ervoor te zorgen dat Rwanda nooit meer het divisionisme, de oorlog en de genadeloze slachtpartijen van de onschuldigen zal kennen.

Mijn persoonlijke verhaal

Hoewel het me pijn doet om te praten over de kwaadaardige propaganda die gericht is op mijn vader en mijn moeder, heb ik geen andere keuze dan daar te beginnen. Mijn geliefde ouders worden allebei schaamteloos beschreven als "genocidairs" die een genocidale ideologie aan mij zouden hebben doorgegeven. In een land dat moeite heeft om gerechtigheid te zoeken voor miljoenen onschuldige doden, aarzelen de critici niet om claims te gebruiken die zo gratis en karikaturaal zijn dat ze zeggen dat ik de genocidale ideologie zou hebben ontvangen door de melk van mijn moeder te drinken.

Hier zijn enkele feiten. Mijn vader Gakumba Pascal werd in 1982 gearresteerd en bracht vier jaar in de gevangenis door op beschuldiging van medeplichtigheid aan een staatsgreep tegen de overleden president Habyarimana, de vermeende grote vijand van het RPF. Onder de vermeende putschisten was Kolonel Alexis Kanyarengwe, die zich later bij het RPF aansloot en er vanaf 1990 voorzitter van werd, totdat het in 1994 aan de macht kwam.

In 1990, toen de huidige regerende partij, die toen nog een gewapende groep was, Rwanda aanviel, werd mijn vader

gearresteerd en vastgehouden omdat hij beschuldigd werd van medeplichtigheid aan de indringers. Dezelfde RPF die hem er nu van beschuldigt een genocidair te zijn.

Kort nadat het RPF in 1994 aan de macht kwam, werd mijn vader benoemd tot burgemeester van Kibilira Commune omdat men zijn morele integriteit en de strijd tegen onrechtvaardigheid waardeerde.

Mijn broer werd in 1994 door de Interahamwe vermoord omdat hij op een Tutsi leek. Aan de andere kant werden mijn tante met haar pasgeboren baby, haar man, zijn ouders en alle broers en zussen in 1996 door de soldaten van RPF gedood. Zowel de Interahamwe als leden van het RPF hebben mijn familie vermoord en nog steeds word ik ervan beschuldigd dat ik een genocide ideologie heb.

In 1996, na bijna twee jaar als burgemeester van Kibilira actief te zijn geweest, werd mijn vader benoemd tot lid van de Nationale Assemblee. Hij werd drie dagen voor zijn eedaflegging gearresteerd en vier jaar later, in 2000, vrijgelaten zonder ooit van een misdrijf te zijn beschuldigd. Een ondertekend verslag van de openbare aanklager getuigt dat zijn opsluiting verband houdt met zijn benoeming tot lid van de Nationale Assemblee. Men wilde niet dat hij lid werd van het parlement en daarom moest er een stempel van genocide op zijn naam worden gezet. Inwoners, waaronder Tutsi-overlevenden van de genocide, getuigden in zijn voordeel. Gezien zijn geschiedenis komt zijn persoonlijkheid niet overeen met iemand die een genocide-ideologie voorstaat.

Zoals ik al zei, is mijn moeder Dusabe Therese ook een slachtoffer van deze cynische en lasterlijke aanvallen. Mijn moeder, die ons met liefde heeft opgevoed en die haar hele leven lang anderen heeft geholpen, wordt er valselijk van beschuldigd een vrouw te hebben vermoord in het Butamwa-gezondheidscentrum waar ze werkte. En deze leugen gaat door ondanks het overweldigende bewijs dat er niemand is vermoord in het Butamwa gezondheidscentrum in de

aangegeven periode. Ik kan hier niet meer details over geven, omdat de zaak nog steeds loopt. Simpelweg, mijn ouders hadden nooit eengenocide- ideologie en hebben nooit iemand vermoord, zoals mijn tegenstanders beweren.

Mijn politieke carrière

Mijn tegenstanders vertellen de wereld dat ik tot de oprichters behoor van een vermeende "terroristische groepering" genaamd RDR die in 1995 is opgericht in de Democratische Republiek Congo dat toen bekend stond als Zaïre. Dit is een opzettelijke leugen, het is immers bekend dat ik in maart 1994 in Nederland ben aangekomen.

Er zijn echter twee organisaties met dezelfde naam: de RDR (Rally for the Return of Refugees and Democracy in Rwanda) die in 1995 is opgericht in het vluchtelingenkamp van Mugunga en die haar activiteiten in 1997 heeft gestaakt na de vernietiging van de vluchtelingenkampen en de RDR (Republican Rally for the Democracy in Rwanda) die in 1998 is opgericht.

De Rally voor de Terugkeer van Democratie en Vluchtelingen in Rwanda, waarvan ik geen lid was, was een lobby en belangenbehartiging voor vluchtelingen die voornamelijk in Zaïre, Tanzania en Burundi wonen. Het pleitte voor een vreedzame en ordelijke terugkeer van de vluchtelingen naar Rwanda in volledige vrijheid. De groep werd voorgezeten door François Nzabahimana, bijgestaan door onder meer vice-voorzitter Aloys Ngendahimana en uitvoerend secretaris Innocent Butare. De leiding was gevestigd in Nairobi, Zaïre en Tanzania.

De beslissing om een politieke partij op te richten met de naam RDR (Republikeinse Rally voor de Democratie in Rwanda) werd genomen tijdens een congres in Parijs in 1998. Charles Ndereyehe werd de president en Claver Kanyarushoki de vice-president. De leden van de nieuw

opgerichte politieke partij waren voornamelijk Rwandese vluchtelingen van wie sommigen al leiding gaven aan de pressiegroep van de Rally voor de terugkeer van vluchtelingen. De leiding van de Republikeinse Rally voor Democratie was gevestigd in Europa.

In september 1998 vormde de RDR een alliantie met een andere politieke organisatie, de FRD (Forces de Résistance pour la Démocratie), onder leiding van Faustin Twagiramungu, om de "Union des Forces Démocratiques Rwandaises" (UFDR) te vormen. De twee organisaties ontwikkelden een gezamenlijk politiek programma. Faustin Twagiramungu werd voorzitter en Charles Ndereyehe vicevoorzitter. Het is belangrijk op te merken dat de FRD grotendeels is opgericht door mensen die deelnamen aan de regering na de genocide en die het land moesten ontvluchten toen ze weigerden de politieke lijn van het RPF te blijven steunen. Deze "nieuwe" golf van vluchtelingen kwam vanaf 1995 naar het buitenland.

Enkele jaren later had ik de grote eer om tot voorzitter gekozen te worden van de Republikeinse Rally voor Democratie in Rwanda tijdens het congres van de partij dat in augustus 2000 in Bonn werd gehouden. Daar werd besloten tot een nieuwe politieke lijn. Het is van groot belang te wijzen op twee belangrijke resoluties die tijdens dit congres zijn genomen: enerzijds werd de genocide op Tutsi's in 1994 opnieuw door de partij veroordeeld en anderzijds werd de militaire optie als middel om politieke veranderingen in Rwanda tot stand te brengen, uitgesloten.

Deze laatste resolutie heeft geleid tot een breuk binnen de partij. Degenen die kozen voor de militaire optie verlieten de partij en sloten zich aan bij andere partijen om in september 2000 de Democratische Strijdkrachten voor de Bevrijding van Rwanda, bekend onder het Franse acroniem FDLR (Forces Démocratiques de Libération du Rwanda), in het leven te roepen. Onder hen Ignace Murwanashyaka, voormalig vertegenwoordiger van de RDR in Duitsland, die president werd van deze nieuwe organisatie. Het is dus beslist een leugen om te beweren dat ik met de FDLR heb samengewerkt of dat ik de genocide tegen de Tutsi's ontken.

In 2006 zijn drie politieke organisaties, namelijk de FRD, RDR en de Alliance Démocratique Rwandaise (ADR-Isangano) gefuseerd tot "les Forces Démocratiques Unifiées" (FDU-Inkingi). De nieuwe politieke beweging werd vergezeld door onafhankelijken. Het doel was om geweldloze oppositiepartijen buiten Rwanda te verenigen.

In 2008 heeft de FDU-Inkingi een historisch besluit genomen: deelname aan de voor augustus 2010 geplande Rwandese presidentsverkiezingen. Als voorzitter van de beweging maakte ik in januari 2010 de reis naar huis om mijn kandidatuur te presenteren van het hoogste ambt in het land.

Er werden ontelbare obstakels op mijn pad opgeworpen om te voorkomen dat ik de partij zou registreren. Ik werd gearresteerd, opgesloten en uiteindelijk veroordeeld tot 15 jaar gevangenisstraf voor het minimaliseren van de genocide, het

opzetten van de bevolking tegen de regering en het smeden van een complot.

Het Afrikaanse Hof voor de Rechten van de Mens en de Volkeren in Arusha oordeelde op 24 november 2017 dat mijn rechten waren geschonden en vroeg de Rwandese regering om schadevergoeding; een uitspraak die de Rwandese regering heeft genegeerd.

Ironisch genoeg, en in schril contrast met de virulentie en minachting waaraan wij Rwandezen worden onderworpen, toonde Kigali in april 2020 een buitengewone terughoudendheid toen de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk, twee belangrijke bondgenoten van Rwanda, dezelfde woorden gebruikten die ervoor zorgden dat ik jarenlang in de gevangenis heb gezeten. Zij spraken over negationisme en het ontkennen van de genocide in het openbaar op het podium van de Verenigde Naties én in officiële verklaringen die met de hele wereld werden gedeeld. Zij vertelden dat het nalaten om alle slachtoffers te eren en te herdenken, een onvolledig beeld geeft van het donkerste deel van de Rwandese geschiedenis.

Na acht jaar onterecht in de gevangenis te hebben doorgebracht, werd ik op 14 september 2018 vrijgelaten onder een presidentiële gratie, waaraan voorwaarden verbonden waren waaronder het niet mogen verlaten van het land. Ook moest ik me één keer per maand op het kantoor van de openbare aanklager melden. Ik heb president Kagame bedankt voor zijn clementie.

Het is glashelder dat de propaganda die tegen mij wordt gevoerd niet alleen misleidend is maar ook mijn leven in gevaar brengt. Het is voor mij onbegrijpelijk dat de mensen en de media die hiervoor verantwoordelijk zijn, immuun zijn voor vervolging vanwege hun nauwe banden met het systeem. Ze schenden straffeloos de wetten inzake karaktermoord en smaad, en zetten aan tot haat en moord, simpelweg omdat het slachtoffer iemand is zoals ik uit de oppositie. Iemand die gewoon de politieke ruimte wil benutten en zijn burgerrechten uitoefent zoals deze door de nationale grondwet worden gegarandeerd.

In november 2019 heb ik de FDU-Inkingi verlaten en de nieuwe politieke partij DALFA-UMURINZI opgericht.

Mijn vertrek heeft niets te maken met de beschuldigingen dat de FDU een terroristische organisatie is. Mijn weloverwogen beslissing komt voort uit het feit dat het voor mij moeilijk was geworden om een politieke organisatie te runnen op het internet of via de telefoon aangezien de meerderheid van de leden buiten het land gevestigd is en ik het land niet mag verlaten.

Reizen naar het buitenland is voor mij beperkt als onderdeel van mijn voorwaardelijke vrijlating.

Ik doe een beroep op alle welwillende Rwandezers om de verspreiding van een cultuur van geweld, zowel fysiek als verbaal, en die geleidelijk onze samenleving vernietigd, te stoppen. We moeten vasthouden aan de waarden die Rwanda zo uniek maakt, en we moeten zeker niet het sociale kapitaal vernietigen want daarmee bouwen we een sterk land. Het is contraproductief. De wederopbouw van het sociale kapitaal dat wordt geschaagd door de waarden die de Rwandezers uniek hebben gemaakt, is de sleutel tot de opbouw van een sterke Rwandese natie.

Ik koester geen wrok tegen wie dan ook, maar heb eerder medelijden met mijn tegenstanders en maak me zorgen over de toekomst van mijn land als de huidige ontwikkeling zich voortzet.

Kigali 8 juni 2020

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes, centered on a light-colored background.

Mevrouw Victoire Ingabire Umuhiza

President DALFA - Umurinzi